

**КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПРОЕКТ НА МЕТОДИКА
ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ИНДИВИДУАЛНА ОЦЕНКА НА ПОТРЕБНОСТИТЕ ОТ
ПОДКРЕПА ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ**

Коментар	Автор	Дата
<p>Предложения на Национален алианс за социална отговорност Предложения на НАСО относно проекта на Методика за извършване на индивидуална оценка на потребностите от подкрепа за хората с увреждания В чл. 1, ал. 4, т. 3, да се допълни:Стимули/мотивация – поощряване, подбуда на лицето/детето с увреждане за постигане на максимален ефект; Създаване на подходяща среда и условия на човека с увреждане.В чл. 1, ал. 5, да се допълни:Обучения и прилагане на знания; образователен статус;Семейно-здравен статус на човека;Умения за трудова заетост и професионална активност.В чл. 1, ал. 6, да се допълни:Недопускане на дискриминация;Законосъобразност.В чл. 3, ал. 1, да се допълни:Други обективни фактори, касаещи човека с увреждане.Чл. 5, т. 3 да отпаднеМотиви: Ненужно ограничаващо условие, възпрепятстващо личната мобилност. С уважение,ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ</p> <p>/ПРЕДСЕДАТЕЛ на НАСО/</p>	НАСО	23.03.2019
<p>Позиция на Национална мрежа за децата - част 3 Допълнително, за нас остават неясни и редът за провеждане на оценката и нужната документация, включително и съпътстваща, което отново би могло да доведе до неясни ситуации и опорочаване на заложената процедура.Предвид поставените предложения, от Национална мрежа за децата отправяме и генералното предложение за продължаване на процеса по обсъждане на предложените Методика за извършване на индивидуална оценка на потребностите и Правилника за прилагане на Закона за хората с увреждания, с разширяване на кръга от специалисти и включването на всички заинтересовани страни. Предложението е свързано и с нуждата от допълнително обмисляне и разработване на формулярите за оценка.</p>	Мадлен Таниелян	22.03.2019

Позиция на Национална мрежа за децата - част 2
Конкретни коментари: Национална мрежа за децата приветства разработването на проект на Методика за извършване на индивидуална оценка на потребностите от подкрепа за хората с увреждания, основана на и съобразена с Международната класификация на функционирането, уврежданията и здравето на Световната здравна организация (МКФУЗ).

На първо място прави впечатление сложността на подготвения Формуляр за оценка (Приложение №2 към чл. 3 от Методиката, а именно Формуляр за попълване от служител, водещ случая), както и преплитането на две самостоятелни възрастови група лица с увреждания. Това предопределя тежестта и сложността на Формуляра, което би довело до затруднения в практиката и прилагането от служителите, определени за водещи съответните случаи. В нас възникват и въпроси относно подготвеността на служителите, които ще извършват оценката, което крие рискове от формализиране на процедурата и нейното обезсмисляне. В тази връзка, от Национална мрежа за децата отправяме предложението Формулярът да бъде облекчен чрез олекотяване на формулировките в него. Детето с увреждане има нужда от социална подкрепа през целия си живот, подкрепа, която се променя с възрастта и с развитието или загубата на способности. Затова, отправяме предложението Формулярът, в частта за деца с увреждания да бъде съобразен с различните етапи от живота на детето, съгласно жизненият цикъл на човека. Предложението ни се обосновава от гледна точка на различните умения и потребности в различните възрасти на детето, както и невъзможността под един общ знаменател да бъдат включени деца например на 4 годишна възраст и 16 годишна възраст. Отправяме и предложението да се предвиди тестов период при провеждането на индивидуалната оценка, който да даде отговори за адекватността и приложимостта на разработените формуляри и да бъде като предпоставка за надграждането и подобряването им, и постигането на унифициран подход в цялата страна. За нас начина на изчисление на часовете, които определят ползването на чужда помощ от конкретния човек, е неправилен по същество. На първо място формулярът е твърде усложнен с

Мадлен
Таниелян

22.03.2019

Позиция на Национална мрежа за децата - част 1

Общи коментари: Водещ принцип в Конвенцията на ООН за правата на детето (чл. 6) е държавите-страни да признаят, че всяко дете има присъщо право на живот и следва да осигуряват в максимална възможна степен оцеляването и развитието на всяко дете. Също така, съгласно Конвенцията държавите-страни следва да гарантират пълноценен и достоен живот на децата с увреждания, да признаят правото им на специални грижи, да насърчават и осигуряват оказването на подкрепа (чл. 23, п. 1 и 2). Свидетели сме на случаи, когато вътрешното законодателство и практики често са в противоречие с принципите, залегнали както в Конвенцията за правата на детето, така и в Конвенцията за правата на хората с увреждания и в други основополагащи международни документи за човешките права, които България е ратифицирала. Съгласно чл. 5, ал. 4 на Конституцията на Р България „Международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, са част от вътрешното право на страната. Те имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат.“ В тази връзка, бихме искали да насочим вниманието към децата с увреждания, които са специфична група, която не случайно беше включена в определението за дете в риск, съгласно Закона за закрила на детето. От друга страна, третирането на дете с увреждания като дете в риск, с цел осигуряване на достъп до услуги, е неправилен подход, който поставя децата и семействата им в ограничителна ситуация и противоречи на поетите промени за осигуряване на универсални услуги и достъп до тях за всички деца и семейства. Национална мрежа за децата приветства извършената промяна в тази посока чрез Закона за социалните услуги и извеждането на децата с увреждания и тежки заболявания от определението за „деца в риск“ съгласно Закона за закрила на детето. Национална мрежа за децата вярва, че ключов аспект за посрещане нуждите на различните деца и гарантиране на техните права е индивидуалният подход, динамичен модел на планиране на социалните услуги за хора с увреждания, професионален стандарт за оценка на потребностите от подкрепа и услуги, подходящи технически средства и приобщаваща социална и

Мадлен
Таниелян

22.03.2019

<p>Становище на екипа на Сдружение Спина бифида и хидроцефалия-България</p> <p>Становище на екипа на Сдружение Спина бифида и хидроцефалия-България</p> <p>Относно Методиката за индивидуална оценка, която се предлага за приемане, нашето притеснение като родители и близки на деца и хора с увреждания се изразява в следното: Смятаме, че начина на изчисление на часовете, които определят ползването на чужда помощ от конкретния човек, е неправилен по същество. На първо място формулярът е твърде усложнен с отделни малки дейности, изпълнението на които създава впечатление, че детето/човекът се справя с много добре, но в реалност е достатъчен един сериозен дефицит /например сензорен, двигателен или психологически и др./, за да затрудни сериозно ежедневието на детето/човека и да определи нуждата от асистентска подкрепа. В предлаганата методика точките от различните раздели се събират и на практика детето/човекът трябва да е с тежки дефицити във всички области, за да се съберат 8 часа асистентска подкрепа. Според нас е достатъчно, когато има необходимост от подкрепа само в една от основните жизнени дейности и функции /придвижване, сензорно възприемане, адекватно ориентиране в ситуация, хранене или самообслужване относно хигиена и др./, да се определят пълен брой часове. Например дете, което се придвижва с помощни средства, може да е със запазено интелектуално развитие, да се храни само и да извършва други действия, посочени във формуляра за оценка, но има нужда от придружаване и асистенция ежедневно, за да посещава градина, училище, да се подготвя у дома и да се включва в социализиращи дейности. Нашата препоръка е точките от отделните раздели да не се събират по посочения начин, а високи стойности от всеки един отделен раздел да са достатъчни за определяне на правото на ежедневна подкрепа, при достатъчно основание за такава, без да е необходимо дефицитите да са във всяка област. Смятаме, че тази промяна е необходима, за да се гарантира правото на децата и хората на адекватна подкрепа, за да развият потенциала си.</p>	<p>Antoaneta Ivanova</p>	<p>22.03.2019</p>
--	--------------------------	-------------------

<p>забележки по проекта Правилника на Закона за хората с уврежданияМетодиката за определяне на средночисления състав, който е база за определяне на квотата ще създаде практически проблеми особено при големи работодатели с многохиляден персонал.Формулировката на чл. 22, ал.1 Правилника също ще създаде практически проблеми във връзка с определянето на кое точно тереториално поделение на Агенцията по заетостта следва да се изпрати уведомлението. И по конкретно: .....работодателят уведомява съответното териториално поделение на Агенцията по заетостта, на чиято територия извършва дейност...."Ако работодателят е със седалище в София, а има филиална структура в различни населени места (филиалът не е работодател), то на коя териториална структура на Агенцията по заетостта следва работодателят да уведомява ? По седалище и адрес на управление? По месторабота и осъществяване на дейност?</p>	<p>Паола Класса</p>	<p>27.02.2019</p>
<p>Пълно със субективизъм!Как обективно, а не субективно някой ще степенува1. умерена2. тежка3. много тежка4. тотална Значи аз ако ми е познат или си платя на социалния работник - спокойно може да ми пише тотална? Каквото и да значи това</p>	<p>Dark Avanger</p>	<p>26.02.2019</p>